

**ÅRSBERETNING FOR
ADVOKATBEVILLINGSNEMNDEN
2011**

Advokatbevillingsnemndens sammensetning

Advokatbevillingsnemndens virksomhet og sammensetning følger av domstolloven § 226. Nemndens sammensetning har i 2011 vært slik:

Leder: Tingrettsdommer Trine Standal
(Varamedlem: Dommer Tove Merete Voldbæk)

Medlem: Advokat Erling Olav Lyngtveit
(Varamedlem: Advokat Johnny Veum)

Medlem: Rettshjelper Nina Walthinsen
(Varamedlem: Rådgiver Hilde Kristin Haugen)

Advokatbevillingsnemndens sekretariatsfunksjon ivaretas av Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Godtgjørelsen til Advokatbevillingsnemndens medlemmer og varamedlemmer fastsettes av Justisdepartementet og dekkes av Tilsynsrådet. Det ble utbetalt honorar til nemndens medlemmer i 2011 med til sammen kr. 149.238,-. Kostnadene ved nemndens drift dekkes av det bidrag som landets praktiserende advokater og rettshjelpere årlig plikter å betale til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. Regnskap og melding om nemndens virksomhet sendes hvert år til Justisdepartementet. Nemndens årsberetning for 2011 blir lagt ut på Tilsynsrådets nettside og vil også bli sendt til dem av landets praktiserende advokater og rettshjelpere som ønsker det.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av året avholdt 9 møter, og en sak ble behandlet på sirkulasjon.

Generelt om Advokatbevillingsnemnden

Advokatbevillingsnemnden er disiplinær- og tilsynssystemets øverste organ. Dette innebærer at Advokatbevillingsnemnden – på sitt område – er overordnet de to øvrige organer i dette systemet; Tilsynsrådet for advokatvirksomhet og Disiplinærnemnden.

Advokatbevillingsnemnden behandler saker utelukkende på initiativ fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet eller Disiplinærnemnden, og har ikke anledning til selv å ta saker opp til behandling.

Forvaltnings- og offentlighetsloven gjelder for Advokatbevillingsnemndens virksomhet, med de begrensninger som følger av domstolloven § 226. Domstolovens habilitetsregler gjelder for nemndens medlemmer i den enkelte sak.

Advokatbevillingsnemndens virksomhet er nærmere omhandlet i advokatforskriften av 20. desember 1996 kapittel 6. Nemnden er klageinstans for vedtak som nevnt i domstolloven § 225 fjerde ledd, truffet av Tilsynsrådet. Dette gjelder vedtak som er til ugunst for den det retter seg mot, og klageadgangen omfatter bl.a. beslutning om oppnevning av forvalter, avslag på søknad om advokatbevilling, avslag på søknad om autorisasjon av advokatfullmektig og avslag på søknad om tillatelse til å utøve rettshjelpvirksomhet.

Advokatbevillingsnemnden avgjør saker etter forslag fra Tilsynsrådet eller Disiplinærnemnden, som nevnt i domstolloven § 219 tredje ledd og § 230, jf. § 226 annet ledd. Bestemmelsene omfatter bl.a. tilbakekall av advokatbevillinger og nedleggelse av forbud mot at en person som har juridisk embetseksamen yter rettshjelp. Dersom Advokatbevillingsnemnden ikke tar Tilsynsrådets / Disiplinærnemndens forslag til følge, kan nemnden i stedet meddele vedkommende en irrettesettelse eller en advarsel.

Advokatbevillingsnemndens vedtak om tilbakekall av advokatbevillinger og om tilbakekall av fullmektigautorisasjoner kan bringes inn for retten, som kan prøve alle sider av nemndens vedtak. Staten ved Advokatbevillingsnemnden er rett saksøkt. Reglene i tvisteloven gjelder for eventuelle søksmål, og retten kan beslutte at vedtaket ikke skal ha virkning før det er avsagt dom eller endelig dom foreligger, jf. domstolloven § 230 første ledd i.f. Advokatbevillingsnemnden kan også selv treffe beslutning om å utsette iverksettingen av vedtaket til det foreligger endelig dom, jf. forvaltningsloven § 42.

Virksomheten i 2011

Advokatbevillingsnemnden har i 2011 behandlet til sammen 88 saker. Dette er en nedgang fra 2010 (104). En sak er mottatt fra Disiplinærnemnden, de øvrige sakene er mottatt fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. 57 av sakene er førstegangsinnberetninger etter fristoversittelser ("standardinnberetninger"). (Tilsvarende tall i 2010 var 78.) 8 advokater og 1 rettshjelper ble også innberettet for andre gang – etter advarsel og oversittelse av ny meddelt frist. De øvrige sakene omhandler andre forhold, se nedenfor.

Advokatbevillingsnemnden har i 2011 tilbakekalt 12 advokatbevillinger og 1 tillatelse til å drive rettshjelp. (Ett av tilbakekallsvedtakene ble senere omgjort som følge av opplysninger som ikke var kommet til nemndens kunnskap på tilbakekallstidspunktet.) Dette innebærer en liten nedgang fra 2010 (15). To av tilbakekallsvedtakene ble brakt inn for retten. Advokatbevillingsnemnden fikk medhold i tingretten i den ene av sakene. Dommen er anket. Den andre saken er ikke berammet.

Advokatbevillingsnemnden har meddelt 10 irettesettelser og 47 advarsler. (For 2010 var tilsvarende tall hhv. 15 og 52.) Nemnden har i tillegg, ved andregangsinberetninger, tilbakekalt 8 advokatbevillinger samt en tillatelse til å yte rettshjelp i medhold av domstolloven § 219 tredje ledd.

Dersom en advokats bo kommer under konkursbehandling, trer advokatbevillingen ut av kraft inntil gjelden blir ordnet, jf. domstolloven § 230 annet ledd første pkt. Når vedkommende godtgjør at gjelden er ordnet, kan Advokatbevillingsnemnden etter søknad oppheve suspensjonen. Advokatbevillingsnemnden behandlet i 2011 en slik søknad (klage), som var fremsatt i forbindelse med søknad om ny advokatbevilling etter tilbakekall og konkurs. Nemnden behandlet også en søknad om rett til å benytte bevillingen til tross for konkurs, jf. samme bestemmelses annet pkt. Ingen av søknadene ble innvilget.

Advokatbevillingsnemnden har suspendert en advokatbevilling på bakgrunn av pågående straffesak.

Advokatbevillingsnemnden behandlet tre klager på avslag på søknad om advokatbevilling. Ingen ble etterkommet. I tillegg mottok Advokatbevillingsnemnden to klager på Tilsynsrådets avslag på søknad om ny bevilling etter tidligere tilbakekall. Begge ble avslått. Nemnden behandlet videre en klage på avslag på søknad om rettshjelptillatelse i "siviløkonom-juss" jf. domstolloven § 218, annet ledd nr. 3. Klagen ble ikke tatt til følge.

Aktuelle avgjørelser i 2011

1. Tilsynsrådets innberetninger etter bokettersyn

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2011 mottatt fem innberetninger fra Tilsynsrådet som relaterer seg til avholdte bokettersyn. Advokatbevillingsnemnden besluttet i samtlige saker å tilbakekalle bevillingene. Antallet innberetninger til Advokatbevillingsnemnden fra Tilsynsrådet på dette grunnlaget er det samme som i 2010, - dog slik at ett av vedtakene senere ble omgjort som følge av uriktig faktagrunnlag. Dette vil således ikke omtales nærmere.

a) Det ble i advokatens egenerklæring med vedlegg for 2009 opplyst at det forelå en underdekning av klientmidler på kr. 831.784,-. Bakgrunnen for dette skyldtes at advokaten i 2005 hadde mottatt en dobbeltutbetaling

fra If Skadeforsikring på to ganger ovenstående beløp, i forbindelse med en oppgjørssak. Det feilutbetalte beløpet på kr. 831.784,- ble stående på advokatens klientbankkonto – frem til han overførte dette til sin private bankkonto den 15. mai 2009 – da han angivelig var av den oppfatning at midlene ikke skulle behandles som klientmidler. Beløpet ble tilbakeført til klientkonto den 22. april 2010; nesten ett år senere.

Tilsynsrådet lot også avholde bokettersyn i saken, og fremmet forslag om tilbakekall av advokatens bevilling under henvisning til domstolloven § 230 første ledd nr. 1 og 3.

Advokatbevillingsnemnden sluttet seg til Tilsynsrådets vurderinger og begrunnelse – med enkelte presiseringer, og tilbakekalte advokatens bevilling i medhold av de ovennevnte bestemmelser.

Det ble ved avgjørelsen særlig lagt vekt på advokatens håndtering av utbetalingen på kr. 831.784,- som If Skadeforsikring, ved en feil overførte til en av advokatens klientkontoer i 2005. Advokaten overførte flere år senere beløpet til sin private konto. Advokatbevillingsnemnden uttalte at de ikke kan se at spørsmålet om hvorvidt beløpet teknisk sett representerte en underdekning på klientkonto, var relevant. Det avgjørende er at advokaten overførte betydelige klientmidler til sin private konto – uten å ha rett til pengene.

Advokaten hevdet overfor Advokatbevillingsnemnden at han anså det feilutbetalte beløpet for å være foreldet, og at han dermed hadde rett til pengene. Advokatbevillingsnemnden kunne ikke se at denne anførselen endret grunnlaget for deres kritikk. Det ble uttalt om dette: ”Dersom selskapet, på grunn av foreldelse og læren om *condictio indebiti*, hadde mistet sin rett til å få pengene tilbake, ville det være mottaker av det feilutbetalte beløpet”, altså klienten, som eventuelt skulle hatt pengene.

Advokaten tilbakebetalte kr. 831.784,- til If Skadeforsikring først etter Tilsynsrådets bokettersyn i 2010. Nemnden uttalte at feilutbetalingen åpenbart skulle ha vært oppdaget og tilbakebetalt til forsikringsselskapet på et betydelig tidligere tidspunkt.

Staten ved Advokatbevillingsnemnden ble saksøkt i denne saken, med påstand om at Advokatbevillingsnemndens vedtak var ugyldig. Nemnden ble ved Oslo tingretts dom av 2. desember 2011 frifunnet og tilkjent saksomkostninger. Dommen er anket.

b) Advokaten hadde tidligere innlevert sin advokatbevilling, som for øvrig også tidligere var suspendert, både som følge av straffesak og som følge av konkurs.

Advokaten ble deretter domfelt i straffesaken i 2010, til 90 dagers betinget fengsel, for grovt bedrageri/ forsøk på grovt bedrageri samt for å ha avgitt falsk forklaring overfor offentlig tjenestemann. Tilsynsrådet har

også anmeldt ham for ulovlig utøvelse av rettshjelpvirksomhet samt for å ha fremstått som advokat etter at hans bevilling ble suspendert.

Verken Tilsynsrådet eller Advokatbevillingsnemnden har akseptert den enkeltes ”innlevering” av Advokatbevilling etter Høyesteretts dom av 7. april 2005 (Rt. 2005 / 416) – uten samtidig også å fatte et konkret vedtak om tilbakekall.

Tilsynsrådet innberettet advokaten til Advokatbevillingsnemnden, med forslag om tilbakekall av hans advokatbevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

Advokatbevillingsnemnden sluttet seg til de vurderinger og den begrunnelse som er gitt i Tilsynsrådets beslutning – med enkelte tillegg:

Nemnden finner det klart at advokaten har gjort seg skyldig i forhold som gjør ham uskikket eller uverdig til å drive rettshjelpvirksomhet eller som gjør at han har mistet den tillit som er nødvendig i yrket, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

c) Tilsynsrådets bokettersyn avdekket flere forhold, og styret kritiserte advokaten på en rekke punkter, her nevnes:

Brudd på reglene for behandling av klientmidler, jf. advokatforskriftens kapittel 3, manglende avregning og godskriving av renter overfor klientene og bokføring i strid med bokføringslovens prinsipper om dokumentasjon, fullstendighet og nøyaktighet.

Styret kritiserte advokaten videre for at han gjennomgående syntes å gi opplysninger til offentlige myndigheter som gagnet ham selv – uavhengig av riktigheten av opplysningene.

Advokaten ble innberettet til Advokatbevillingsnemnden med anmodning om tilbakekall av hans bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1. Advokatbevillingsnemnden sluttet seg i hovedsak til Tilsynsrådets vurdering og begrunnelse, og tilbakekalte advokatens bevilling. Fra Advokatbevillingsnemnden uttalelse fremheves:

Advokaten har i flere år fått utbetalt 70 % rehabiliteringspenger og / eller uførepensjon samtidig som han overfor Tilsynsrådet hevder å ha jobbet 100 % som henholdsvis advokatfullmektig og advokat med prinsipalansvar. Han har ved dette bevisst løyet for offentlig myndighet. Dette har medført at han enten uriktig har fått utbetalt rehabiliteringspenger og / eller uførepensjon, eller uriktig er meddelt advokatbevilling, og senere også at NN uriktig har fått godkjent sin fullmektigtid hos advokaten. Motivet for en slik fremferd synes å være økonomisk vinning, og forholdet anses som sterkt kritikkverdig og svekker tilliten til advokaten.

Denne saken er innbrakt for retten. Hovedforhandling er ikke berammet.

d) I denne saken var det spørsmål om tilleggsvedtak – og begrunnelse: Advokatens bevilling var tidligere tilbakekalt i medhold av domstolloven § 230 første ledd nr. 2 og 3, og det var etter dette også åpnet konkurs i hans bo. Tilsynsrådet hadde besluttet bokettersyn hos ham, men det lot seg bare i begrenset grad gjennomføre som følge av at revisor ikke kom i kontakt med ham. Bokettersynet viste likevel at det var hevet betydelige beløp fra klientkonto – uten at det forelå dokumentasjon som viste berettigelsen av uttakene, og det forelå mistanke om underslag av en erstatningsutbetaling derfra på kr. 750.000,-. Tilsynsrådet hadde også oppnevnt forvalter i saken.

Tilsynsrådet foreslo tilbakekall av advokatens bevilling også med hjemmel i domstolloven § 230 første ledd nr. 1, - og Advokatbevillingsnemnden tok dette til følge. Uttalt at advokaten ved sin atferd har gjort seg skyldig i forhold som gjør ham uskikket til å utøve advokatvirksomhet samt at han har mistet den tillit som er nødvendig i yrket.

2. Tilsynsrådets innberetninger på bakgrunn av rettskraftig dom i straffesak.

Advokatbevillingsnemnden mottok ingen innberetninger som følge av rettskraftig dom i straffesak i 2011.

3. Tilsynsrådets innberetninger av fristoversittelser

Praktiserende advokater og rettshjelpere skal senest innen 30. april hvert år betale det lovbestemte bidraget til Tilsynsrådet, og for advokatenes del også til Disiplinærnemnden. De skal senest innen ovennevnte dato også innsende egenerklæring med revisoruttalelse samt vedlegg til Tilsynsrådet. Fristen ble endret med virkning fra 2009 – fra 1. til 30. april årlig.

Advokatbevillingsnemnden har behandlet innberetninger av til sammen 57 advokater/rettshjelpere for mislighold av plikten til å betale bidrag og /eller plikten til innsendelse av egenerklæring med revisoruttalelse samt vedlegg. Dette er en liten nedgang fra 2010, hvor tallet var 67.

Av de innberettede advokater/rettshjelpere ble 9 (13 i 2010) innberettet som følge av manglende rettidig bidragsbetaling. 1 ble meddelt en irettesettelse for dette forholdet og 8 ble meddelt en advarsel.

33 (34 i 2010) advokater/rettshjelpere ble innberettet som følge av manglende rettidig innsendelse av egenerklæring med vedlegg. 6 av dem ble meddelt en irettesettelse og 27 ble meddelt en advarsel. En av de advokatene som ble meddelt en advarsel mistet senere sin bevilling pga. ytterligere fristoversittelse.

15 (20 i 2010) advokater/rettshjelpere ble innberettet som følge av både manglende betaling av bidrag og manglende innsendelse av

egenerklæring med vedlegg. Av disse ble tre meddelt en irettesettelse og 12 ble meddelt en advarsel. 8 av dem som her opprinnelig ble meddelt en advarsel, mistet senere sin bevilling pga. ytterligere fristoversittelse.

4. Tilsynsrådets innberetninger som følge av manglende sikkerhetsstillelse

Advokater som vil utøve advokatvirksomhet i eget navn, skal stille sikkerhet, jf. domstolloven § 222 første ledd første punktum. Sikkerheten skal være stillet før virksomheten settes i gang og så lenge den pågår, jf. advokatforskriften § 2-1 første ledd. Dersom en advokat misligholder plikten til å stille sikkerhet etter domstolloven § 222, kan Advokatbevillingsnemnden tilbakekalle vedkommendes advokatbevilling, jf. domstolloven § 230 første ledd nr. 2. Ingen advokater ble i 2011 innberettet av Tilsynsrådet som følge av oppsigelse av- og manglende stillet ny sikkerhet – (antallet var tre i 2010, som alle da mistet bevillingen).

5. Øvrige innberetninger

Innberetning fra Tilsynsrådet etter avsagt dom i erstatningssak

Advokaten ble innberettet med forslag om tilbakekall av advokatbevilling, etter at han ved Oslo tingretts dom (ikke-rettskraftig) var dømt til å tilbakebetale til egen klient kr. 8.300.000,- pluss saksomkostninger. Bakgrunnen for avgjørelsen var at retten, etter bevisførsel, fant klar sannsynlighetsovervekt for at advokaten hadde forledet sin klient til å kjøpe to Munch-malerier for kr. 13.000.000,- uten å opplyse at han selv hadde eierinteresse / økonomisk interesse i bildene på selgersiden, og at bildene var kjøpt for kr. 4.700.000,-. Advokaten hadde samtidig bistått klienten med oppgjøret, og undertegnet kjøpsavtalen på sin klients vegne. I tingrettens dom ble advokatens handlemåte beskrevet som ”bedragerisk og klart erstatningsbetingende”, og et åpenbart brudd på de advokatetiske reglene, jf. særlig advokatforskriftens kap. 12, punktene 3.1.2, 3.2.1 og 3.2.2, og ”sterkt kritikkverdig”.

Tilsynsrådet uttalte bl. a.: ”En advokat som selv setter seg i en situasjon hvor tingretten, etter sin saksbehandling, finner det sannsynliggjort at vedkommende svikaktig har beriket seg selv på direkte bekostning av sin egen klient, vil etter styrets mening ha mistet den tillit som er nødvendig i yrket”.

Advokatbevillingsnemnden fant – i likhet med Tilsynsrådet – at advokaten, på bakgrunn av det forhold som er beskrevet i tingrettens dom, klart har mistet den tillit som er nødvendig i yrket. Advokatbevillingsnemnden fant videre også, isolert sett, at forholdet i utgangspunktet nødvendiggjør en meget streng reaksjon, idet det

fremheves at de forhold som Oslo tingrett har vurdert og funnet bevist innebærer særdeles grove tillitsbrudd fra advokatens side.

Advokatbevillingsnemnden fant det utvilsomt at vilkårene for tilbakekall av advokatens bevilling i utgangspunktet var til stede, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 1. De fant imidlertid likevel, hensett til den tid som er gått siden forholdet fant sted, at det er for strengt å reagere slik. ”Forholdene som omhandles i Oslo tingretts dom er fra 2004 / 2005, og er således allerede 6-7 år gammelt. Advokatbevillingsnemnden finner, på bakgrunn av den praksis som foreligger på dette området (jf. Rt. 1994 /118, Rt. 2007/439 og Tilsynsrådets vedtak i Furuholmen-saken av 26. februar 2011) å måtte legge avgjørende vekt på dette – hvoretter advokaten ble meddelt en advarsel, jf. domstoloven § 226 annet ledd.

Innberetning fra Disiplinærnemnden

Advokatbevillingsnemnden mottok en innberetning fra Disiplinærnemnden, med forslag om tilbakekall av advokatens bevilling. Bakgrunnen for saken er bl. a. at Disiplinærnemnden har funnet det klart at advokaten rettsstridig har videreformidlet klausulerte straffesaksdokumenter til en journalist, som har spredd innholdet videre. Disiplinærnemnden har videre funnet det klart at advokaten, ved ovennevnte, har brutt fortrolighetsplikten i reglene for god advokatskikk pkt. 2.3.2 samt også ellers har brutt de samme reglene på enkelte, mindre alvorlige punkter.

Advokatbevillingsnemnden la et annet faktum til grunn enn hva Disiplinærnemnden gjorde: Advokatbevillingsnemnden fant ikke tilstrekkelig sannsynlighetsovervekt for at advokaten hadde forholdt seg slik at han har brutt politiets pålegg vedrørende straffesaksdokumentene. Advokatbevillingsnemnden har ved sin vurdering av dette punkt lagt vekt på sakens dokumenter og på advokatens forklaring under nemndens møte.

Slik saken fremsto for Advokatbevillingsnemnda fant de ikke grunnlag for kritikk av advokaten på dette punkt, og advokaten ble ikke meddelt noen reaksjon.

6. Advokatbevillingsnemndens avgjørelser i klagesaker

Klager på avslag på søknad om advokatbevilling.

a) Søker hadde påberopt seg praksis som advokatfullmektig, jf. domstoloven § 220 annet ledd nr. 2 bokstav a. For at slik praksis skal medregnes ved søknad om advokatbevilling, må søkeren godtgjøre prosedyrerfaring. Søkeren må ha prosedert minst tre sivile saker av et visst omfang, jf. advokatforskriften § 8-1. I henhold til den endring i advokatforskriften som trådte i kraft 15. desember 2010, kan inntil to av

de sivile sakene erstattes med rettsmeklinger, men slik at to rettsmeklinger tilsvarer en sivil sak. Tilsynsrådets avslag var begrunnet med manglende oppfyllelse av prosedyrekravet, idet man ikke fant at søkers påberopte to rettsmeklinger tilfredstilte kravet til å ha vært en sivil sak ”av et visst omfang”, jf. Justisdepartementets rundskriv G-25/97 punkt 4.2. Den ene rettsmeklingsaken hadde en varighet på 1 time og 35 minutter, hvilket tidsmessig ligger under hva som bør godkjennes. Det ble også sett hen til at det raskt ble klart at partene sto så vidt langt fra hverandre at forlik var uaktuelt, og styret kom til at saken ikke kunne sies å ha gitt advokatfullmektigen særlig erfaring fra rettergang.

Advokatbevillingsnemnden stadfestet Tilsynsrådets vedtak og klagen ble ikke tatt til følge. Advokatbevillingsnemnden har imidlertid kommet til et noe annet resultat hva gjelder vurderingen av de påberopte sakene, idet de fant en av de sakene som Tilsynsrådet hadde underkjent, en rettsmekling med en varighet på 1 time og 35 minutter, likevel oppfylte kravet til prosedyrerfaring, og ble godkjent som en gjennomført rettsmegling, jf. advokatforskriften § 8-1.

b) Søker reiste i denne saken spørsmål om hva som kunne godskrives ham som ”annen juridisk virksomhet”, jf. domstoloven § 220 nr. 2. Søker hadde til sammen flere års erfaring fra flere arbeidsgivere, spørsmålet var om ett av disse ansettelsesforholdene, som kontraktskonsulent i et større oljeselskap, kunne godkjennes med mer enn 6 måneder – som ”spesielt relevant erfaring”.

Tilsynsrådets styre uttalte bl. a. at ”spesielt relevant erfaring” i denne sammenheng stiller krav til at virksomheten i alle fall har brakt søkeren erfaring fra praktisk rettergang, eller på annen måte har gitt vedkommende en spesiell innsikt i den praktiske utøvelsen av yrket.

Advokatbevillingsnemnden fant, som Tilsynsrådet, at søkers påberopte erfaring ikke kunne godkjennes med mer enn 6 måneder, og klagen ble ikke tatt til følge.

c) Søker hadde påberopt seg praksis som advokatfullmektig, jf. domstoloven § 220 annet ledd nr. 2 bokstav a, jf. litra a ovenfor. Spørsmålet her var om søkers påberopte sak, som var en sak han hadde prosedert for Utlendingsnemnden, var en sakstype som kan godkjennes. Tilsynsrådet vurderte saken, og kom til at så ikke var tilfellet; saken var ikke ført i en behandlingsform som ligger tett opp til det som gjelder ved hovedforhandling, og søknaden ble avslått. Advokatbevillingsnemnden stadfestet Tilsynsrådets styrevedtak, og sluttet seg til Tilsynsrådets begrunnelse. Klagen ble ikke tatt til følge.

Klage på avslag på søknad om tillatelse til å yte rettshjelp etter domstoloven § 281 nr. 3.

Søker fikk avslag på sin søknad om tillatelse til å drive rettshjelp i "siviløkonom-juss" – da Tilsynsrådet fant at dette ikke kan betegnes som et særskilt avgrenset rettsområde, jf. domstoloven § 218 nr. 3. Advokatbevillingsnemnden stadfestet Tilsynsrådets styrevedtak, og sluttet seg til Tilsynsrådets begrunnelse. Klagen ble ikke tatt til følge.

Klage på avslag om advokatbevilling etter tidligere tilbakekall

a) Søker var konkurs – i tillegg til at hans advokatbevilling våren 2010 var tilbakekalt i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og 3. Søker må følgelig påse at gjelden er tilfredsstillende ordnet, før han evt. igjen kan drive advokatvirksomhet, jf. domstoloven § 230 tredje ledd annet punktum. I tillegg til dette må han også ha ordnet de forhold som førte til tilbakekallet, jf. domstoloven § 220 fjerde ledd tredje pkt. Tilsynsrådet kom til at så ikke var tilfellet, og videre også til at søker ikke hadde gjenvunnet den tillit som er nødvendig i yrket, jf. domstoloven § 220 fjerde ledd jf. § 230 første ledd nr. 1.

Advokatbevillingsnemnden sluttet seg til de vurderinger som Tilsynsrådets styre hadde gjort av klagers søknad, og fastholdt vedtakene. Klagen ble ikke tatt til følge.

b) Søkens advokatbevilling ble tilbakekalt våren 2007 med hjemmel i domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og 3, særlig under henvisning til at han urettmessig hadde hevet kr. 316.200,- fra klientbankkonto. Tilsynsrådet kom til at han ikke tilfredstilte vilkårene for å få ny advokatbevilling: Det ble lagt til grunn at han ikke hadde hederlig vandel (han er også dømt for straffbare forhold ved to anledninger tidligere), og styret fant heller ikke at han har gjenvunnet den tillitsom er nødvendig i yrket – eller at han ikke lenger er uskikket til å drive advokatvirksomhet. Advokatbevillingsnemnden tiltrådte for det vesentligste Tilsynsrådets konklusjon og begrunnelse i saken, og fant således ikke å kunne ta klagen til følge.

6. Søksmål mot Advokatbevillingsnemnden

a) Det ble i 2011 tatt ut to søksmål mot Advokatbevillingsnemnden, med påstand om at de aktuelle to vedtakene var ugyldige. Begge sakene gjaldt spørsmål om gyldigheten av vedtak om tilbakekall av advokatbevilling, med hjemmel i domstoloven § 230 første ledd nr. 1. Sakene er nærmere omtalt under pkt. 1 litra a og c foran. Nemnden ble, for så vidt gjelder saken under litra a foran, ved Oslo tingretts dom av 2. desember 2011 frifunnet og tilkjent sakens omkostninger. Dommen er anket. Den andre saken er ikke berammet.

b) Staten ved Advokatbevillingsnemnden (og Tilsynsrådet) ble også saksøkt med påstand om at avslag på saksøkers søknad om ny advokatbevilling etter tidligere tilbakekall, fra hhv. 2008 og 2010, var ugyldig. Søksmålet var begrunnet med at de forhold som førte til tilbakekallet var brakt i orden og at saksøker dermed hadde rettskrav på ny advokatbevilling. Bevillingen var i 2006 tilbakekalt som følge av saksøkers manglende medvirkning til avholdelse av Tilsynsrådets bokettersyn. Retten frifant både Tilsynsrådet og Advokatbevillingsnemnden, som også ble tilkjent sakens omkostninger. Det ble lagt til grunn at bokettersynet ikke var gjennomført, idet saksøker urettmessig hadde nektet å fremlegge deler av sitt regnskapsmateriale for Tilsynsrådets kontroll. Dommen er anket.

7. Suspensjon av advokatbevilling ved advokaters straffbare forhold

Det følger av domstoloven § 230 fjerde ledd, jf. § 225 tredje ledd, at Advokatbevillingsnemnden – etter forslag fra Tilsynsrådet – kan bestemme at bevillingen skal tre ut av kraft (suspenderes) dersom en advokat blir siktet for en forbrytelse eller forseelse som kan medføre tap av advokatbevilling.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2011 vurdert suspensjon av advokatbevilling grunnet siktelse for straffbare forhold i en sak:

Advokaten var siktet for overtredelse av straffelovens § 275 første og annet ledd, jf. § 276 – for grov økonomisk utroskap, straffelovens § 189 annet straffalternativ ”for i offentlige dokumenter ha avgitt uriktig erklæring, i vinnings hensikt, angående noen begivenhet eller omstendighet, og erklæringen var ment til å avgi bevis” og straffelovens § 190 ”for å ha benyttet en erklæring som nevnt i § 189”.

Advokaten ble ved Oslo tingretts dom dømt for overtredelse av strl. § 275, 1. og 2. ledd jf. strl. § 276 samt strl. § 166, forhold som etter nemndens oppfatning normalt vil medføre tap av advokatbevilling – til en straff av fengsel i 1 år og 3 måneder. Forholdene i denne saken er slik at Advokatbevillingsnemnden finner det nødvendig å reagere med suspensjon av advokatbevillingen nå, jf. domstoloven § 230 fjerde ledd.

Advokatbevillingsnemnden uttalte at de kritikkverdige forholdene i denne saken er meget uheldige for advokatstandens anseelse. Advokaten har utvilsomt misbrukt sin tillit som advokat. Det vises til at han, i forbindelse med et klientoppdrag, har beriket seg selv på sin klients bekostning, i strid med sin klients interesser. Han har også erkjent at han i samme forbindelse fikk en av sine ansatte til å avgi en falsk bekreftelse til offentlig myndighet.

Advokatbevillingsnemnden fant etter dette at vilkårene for å suspendere advokatens bevilling foreligger, og at slik suspensjon er nødvendig, jf. domstoloven § 230 fjerde ledd. Bevillingen ble suspendert inntil

straffsaken er endelig avgjort. Det er særlig lagt vekt på at advokatens kritikkverdige handlinger ligger i kjerneområdet av advokaters virksomhet. Det må antas at det både hos det rettssøkende publikum og hos rettspleiens aktører vil bli oppfattet som særdeles upassende om han kan fortsette som advokat etter tingrettens dom.

Oslo, 31. januar 2011.

Advokatbevillingsnemnden

Erling O. Lyngtveit

Trine Standal
Leder

Nina Walthinsen